

apika. Krute vertikala : *~a roko* ; la *ŝipo alfundigis ~e*.

aplanata (Opt). Estanta de tia surfaco, ke ĉiuj lumaj radioj elirantaj el la sama punkto renkontiĝas ĉe la sama fokuso. *~o. ~a objektivo. ~eco*. Eco de *~a* sistemo. *~ismo*. Aro da fenomenoj rezultantaj el *~eco*.

*Aplaŭdi (x). 1 Montri aprobon per klakfrapo de la manoj : *~i oratoron, al oratoro, spektaklon* ; *fari al iu ~on sur la vangon Z* (vangfrapi). 2 (f) Forte aprobi, samopinii : *mi ~as vian iniciaton, al via iniciato* ; *alian ne mallaŭdu, vin mem ne ~u Z*.

Apliki (tr). 1 Uzi por praktiko teoriarajn sciojn : *~i metodon, regulon, leĝon* ; *~i sian sperton, talenton B al la solvo de la sociaj problemoj* ; *kion utilas konsilo ne ~ata ? tiu rimarko ~iĝas al la nuna okazo* ; *puraj k ~itaj sciencoj*. 2 Uzi por speciala celo, en speciala okazo : *~i kuracilon B, severajn rimedojn* ; *~i al iu la faman ekkriion de la poeto Z*. Kp UTILIGI, PRAKTIKI.

aplombo Z. Tre granda memfido, nekongernebleco : *sin prezenti kun ~o* ; *~e aserti maverajon*. Kp AROGANCECO.

apofizo ♥. Osta elstarajo : *akcesora, dorneca, frunta, tempia ~o*.

*Apogi (tr). 1 Subteni k firmigi objekton pere de alia : *~i trabon ĉe muron* ; *~i muron per traboj* ; *plafono ~ita sur kolonoj* ; *~i la kapon sur la mano(n) B* ; *sin ~i al kolono Z, sur ies brako Z*. 2 (f) Pliaŭtoritatigi : *~i proponon* ; *peti ~on de iu* ; *facile trovi ~on Z* ; *al via talento mankas la ~o de lernado Z* ; *por vendisto mensogo estas necesa ~o Z* ; *li ~as siajn postulojn sur la kutimo* ; *sin ~i sur ies opinio. ~ilo*. Tio, kio servas por apogion aŭ por sin apogi : *~ilo de kaduka muro* ; *(dors)~ilo de benko*.

Apogeo. 1 Punkto de la orbito de astro, ĉe kiu ĝi estas plej malproksima de la tero. Kp PERIGEO, ZENITO, KULMINO. 2 (f) Plej supera, plej alta grado ; egeco : *esti ĉe la ~o de famo, de sukceso*. Kp EKSTREMECO, ZENITO.

apogatur ♪. Melodiornamo, konsistanta el unu noteto sen fiksita daŭro, k akompananta la ĉefan noton.

apokalipso Z. Libro de la Nova Testamento, pri la fino de la mondo. *~a* (f). Mistera, tute malklara : *~aj paroloj*.

apokopo (G). Forlaso de unu aŭ kelkaj silaboj en fino de vorto : *aŭt(omobil)o, fot(ografa)o, tram(veturil)o*.

Apokrifa. Neaŭtentika ; falsa : *~a verko*.

Apologo = fablo.

apologio Z. Parola aŭ skriba defendo k pravigo de io aŭ iu. solene farita : *fari ~on de sia politiko* ; *la ~o de Sokrato*. Kp PLEDADO, LAŬDO, SENKULPIGO.

Apopleksio. Cerba sangalfluo, kiu senigas la malsanulon je la sentoj k movoj, sed ne de la spirado. Kp PARALIZO.

apostato Z. Homo, kiu publike forlasis sian religion aŭ partion ; renegato.

aposteriora. Bazita sur faktoj k spertoj, k ne sur teorio : *Esperanto estas artefarita ~a lingvo*. Kp APRIORA.

Apostolo. 1 Ĉiu el la 12 disĉiploj, kiujn Kristo elektis por prediki evangelion. 2 (f) Fervora, sindona propagandisto : *~o de ideo Z* ; *Zamenhof estis vera ~o de la homamo*. Kp MISIO, PIONIRO.

Apostrofo. Superlinia komoforma signo, montranta la forigon de vokalo. *~i*. 1 (ntr) Meti *~on*. 2 (tr) Elizii : *en esp-o oni povas ~i la a de la artikolo, k la o de la substantivo*.

Apoteko. Butiko, kie oni preparas k vendas medikamentojn.

Apoteozl (tr). 1 Diigi. 2 Gloregi per egaj laŭdoj. *~o*. 1 Diigo. 2 Glorego.

Apozicelo (G). Apudmeto de du substantivoj, el kiuj unu servas kiel epiteto por difini la alian : *Alberto, reĝo de Belgioj* ; *mi ne konas Romon, ĉefurbon de la regno* ; *Priamo estris la grandan urbon Trojo Z* ; *li ricevis la titolon konsilisto. ~i* (tr). *~e apudmeti*.

*Apro. Sovaga porko (*sus aper*).

apreturo. Speciala glazuro por finpretigi teksaĵojn, ledojn ke. *~i* (tr). Finpretigi per tia glazuro.

*Aprilio. Kvara monato de la jaro.

apriora. Bazita sur teorio, ne sur faktoj, spertoj : *Volapük estis artefarita ~a lingvo*. Kp APOSTERIORA.